

35

IN HONOREM
REVERENDI
& CLARISSIMI VIRI

DOMINI STEPHANI OLOMU-
czani Gurimeni, Ministri Ecclesiæ ad D.
Clementis in Nova Urbe Pragensi
dignissimi Sponsi :

ET
HONESTÆ AC LE-
CTISSIMÆ VIRGINIS SA-
lomenæ Hasmannianæ, Amplissimi Viri
Domini Iohannis Hasmanni, Civis Vete-
ris Urbis Pragensis Filie Sponsæ, Nu-
ptiarum solennia 4. Idus Februa-
rij. Anno 1614. cele-
brantium.

Boni ominis etgò amici scribebant.

P R A G Æ,
Typis MATTHIÆ PARDUBICENI.

Ad SPONSUM
Amicum candidum
& in Christo optimum,
Nympha Vestonia, spiritu Sybillino.
BEATÆ, NUPTIÆ MORIAR NISI
NUBERE DULCE.

QVod mala sunt viduam, torquent quæ nubila vi-
Turbine, quod rapidæ sorte furente faces, tam
Rursus quod veniunt sociato foedere lecto
Gaudia, quod dulces ac sine nube dies:
Illa probat sibi quæ hæc finxit pia Symbola *Nympha*
EST MEL connubium, Mors sine, virus olens.
Es felix igitur meritò, es multumq; beatus
STEPHANE cum tædas iam SALOMENA subit.
Sit tibi Dux RAPHAEL CHRISTUS qui cuncta secundet
Etpulset thalamo nubila terra novo.
Te Patrem faciat mater suavissima prole,
Atq; tuum nomen posteritate beet.

Daniel Basilus de Deutschen-
berg I. U. Doctor.

Aliud

4628291

82-2002/
898/35

[250-]

5F 1762

10 10 1000

Aliud.

CUM Paradyfiacis, coelorum Rector, in hortis,
Conjugium lætâ condecorasset ope:
Non potuit lævi requiescere flamma Draconis,
Donec id efficeret rete subire suum;
Nunc quoq; sæveri connubia more Leonis
Circuit, & si quit quando nocere, nocet:
Sæpèq; succedit: Quid ni? si tormine primis
Conjugibus, tuto quivit obesse loco
Quid non efficiat? quæ non mala suggerat illis,
Quos mundi vallis plena dolore tenet?
Te quoq; mi Stephane optatâ cum conjuge dirus
Non sinet intactum, damna sed ampla seret.
Quid facias? Persta: fugat hunc Oratio fortis,
Illiusq; ferum rete sub ima quatit.
Iamq; tuis ego jungo meas precibus: bona vobis
Omnia det CHRISTUS, cuncta nociva fuget.

Petrus Cruciger Brzeckowinus
Minister Verbi Dei Misa Boeo
merum

Dum tibi me socium mi STEPHANE junxerat olim,
Nostra sincera, pignus amicitiae.
U Spem mihi tum dederas sociote posse carere,
Haud potero dixi; nam meus ardor eras.
Talia nunc tacitâ mecum dum mente revolve.
Accidit en contra, casum ineundo torum.
Non equidem invideo; cum sic pia Numina poscunt,
Sed precor ut thalamo, dent bona cuncta, tuo.
Sæpe etenim pro te fundebam vota Tonanti,
Nec frustra, vires namq̃ habuere suas.
Vive igitur placidos, satis melioribus, annos,
Nulla premat vestrum, sors inimica, torum.
S. Johannes Herrvicius Pragenus.

Aurum Cræsus amat, congaudet munere Mydas,
Præ reliquis solum credit id esse decus.
Sed decus est majus, pietasq̃, fidesq̃; puellam
Quum sequitur; dos hæc non peritura manet.
Talem tu sociam MYSTES nunc fors anhelas,
Dum tibi coniungis (poscit ut ordo) parem.
Ordo pares iungit, paribus nam mens quoq̃ par est
Iure datur Nerco Nysa venusta pari.
Et tibi iure datur; formosas ante pulleas
Iam bene promeritis; casta puella viro.
Sic vestrum voveo, fortunet Iova favorem,
Exulet à vestro lis inimica toro.

S. Mathias Ianda Czechticens Diaconus
Ecclesia B. M. V.

Aliud-

UXorem castam, prudentem, prolis amantem,
A Domino verè qui cupit, ille capit.

Talem, quod STEPHANO sacrorum, JOVA ministro
Miserit, Uxoris lingua animusq; docent.

Felix Conjugium: quid adhuc huic deesse putabo?

Hæc tria, Conjugio prospera cuncta vehunt.

Quod casta, hæc thalamum, quod prudens, tecta do-

Et quod Prolis amans, pignora cara, reget (mumq;

Talibus ô DOCTI vos jungite, Barbarus omnis

Feces, Palladiâ segnis in arte, bibat.

M. Samuel Sabatecius Mierzinus,

ALIVD.

Nunc agite Ardaliæ Parnassia Numina Musæ,
Præsentis cantate precor nova carmina gaudij

Et lato thalamos cultu celebrate jugales,

Quó meliore abeant sacraria Festa triumpho.

Est vis illa puto naturâ his insita rebus,

Quæ sæpè interni flammæ accendit amoris,

Gaudens complexu geminâ sub sorte duorum.

Cernimus hæc inter quævis animantia, plantas,

Quæ pulchrè nimium nexu junguntur amico.

Sic radix ulmo : sic viti palmes adhæret :

Sic teneræ dolci certant in amore columbæ :

Sicq; pari gaudet Cornix sociata marito ;

Vivere conjunctim gessit cum Turture Turtur.

Quantò plus hominē (longe quippe eminet ista)

Convenit, ut quærat castum sociale cubile,

Quò possit viduæ, melius succurrere vitæ.

Hactenus in te etiam postquam sua tela Cupido

Immisit ; sociam poscis Neonymphe jugalem,

Rectè agis. Et studium laudatur, & enthea virtus,

Quâ genus hoc vitæ tibi delegisse fateris,

Scilicet observans, summi præcepta Tonantis,

Qui mox Edonijs primus velut auctor in hortis

Instituens solus sacro connubia ritu ;

Omnibus ex æquo mandat Laicoq; Cleroq;

Unius uxoris sint ut sine labe mariti,

Qui benè tam domui præsent, quàm deniq; Natis.

Hic juvat & Sanctos pariter memorasse Maritos,

Pontifices, Patres, Patriarchas, atq; Prophetas,

Gentilesq; Sophos ; Socratem, Periclem atq; Platonē

Quos

Quos constat vixisse pie sub sorte jugali.

Quid multis satis ipse tamen rem comprobat auctor,

Talia dum Sapiens Divinâ voce profatur :

In terris hominem non est bene vivere solum,

Idcirco sociam similem faciamus eidem,

Existens tandem quæ vel solatia præstet ;

Vel ferat auxilium charo dilecta marito.

Hic veneranda TRIAS postquam conamina claudit

Consilij, rectè arcano trutinata tenore,

En nova confestim de costâ Nympha creatur,

Ore Deam referens, cujus præstantia formæ

Emicuit, qualis dum surgit Lucifer Ortu,

Cui similis nec Dido fuit, nec Hebe, ipsaq; Nais,

Ducitur ad Sponsum, verecundo ornata nitore.

Hanc cernens Adam dulci succensus amore,

Mox ait ; O sex Osse meo est, & corporis ampla

Portio. Quapropter dicetur Nympha virago,

Nempe Viri quod sit lateris de parte creata,

Mox tamen in thalamum sanctè sociatur eidem.

Quæ Deus arce Sion multum benedicit, & inquit :

Crescite felices, ac multo pignore terram

Implete, unde mihi posthac Ecclesia crescat.

Hactenus ipsa rei fuerant encomia, honestas ;

At nunc utilitas, quæ fors, quæ norma, videndum.

Pluri

Plurima sunt castiquæ dant consortia lecti
Commoda, præcipuè cum fors aduersa malorum
Intonat, extemplo mæstis solatia præbent,
Hoc medio genus humanum plantatur in Orbe,
Quo transcriptorum Cœlo, terrisq; relictis
Aligerum, vigeant iterum ignea castra, cohorte.
Hinc quoq; delectant, ornant. & sunt medicina
Adversus Furias, foedæq; libidinis ignes:
Unde Deus quondam iustas, accensus in iras,
Primum Diluvio vehementer punijt Orbem,
Authores scelerum perdens, & cuncta rigore. (rhā,
Deniq; Regna Urbes, pariter Sodomā atq; Gomor
Et celebris quondam fortissima pergama Trojæ
Funditus evertit Vulcano, & fulmine Martis,
Causa fuit tantæ scelerata libido ruinæ.

Quid vitio hoc pejus? quid fædius extat in orbe?
Quo ruit Imperium; quo gloria concidit omnis:
Quo vires animi, virtus, victoria languent.

Sunt alij quamvis adeò qui cœlibe vitâ
Turgescant, sanctam simulantes corpore vitam,
Non caret at vitio vita hæc, res comprobât ipsa:
Multa etenim gignit foedissima crimina coelebs,
Ut taceam incestæ mordacia tormina mentis.
Sæpè nocet: quando magnorum nomen avorum

Termin

Terminat, & Patriam ingrato dum crimine prodit

Ne videat sterilis quondam sua germina honoris.

Deniq; corrumpit Civilia pectora Coelebs,

Quorum disjuncto nexu Respublica languet;

Urbs etenim nulla est si non hæc fulcra supersunt.

Ergo nihil vita est coelebs, quàm pondus inane,

Talia vota vovens, nemo perfectus habetur,

Rarus enim est cui det patientes Juppiter artus.

Tu iam quisquis aves vitam servare pudicam,

Internoq; sinu resecare Cupidinis æstus,

Elige maturè socialem vivere vitam,

Est etenim melius reverentèr nubere quàm uri.

Hæc tu Sponse diù tacito sub pectore volvens,

Optasti melius proprijs decernere rebus,

Quod factum. Quamvis alij connubia dicant

Plena esse interno mærore, labore, dolore,

Cujus sint comites, crux, summa molestia, curæ,

Tu tamen istorum nil nunc moveâre querelis,

Confidens Domino, qui scit convertere Lymphas

Tristitiæ, in vinum gratissima munera gaudij.

Idcirco es felix, totaq; ex parte beatus,

Qui post tot curas, & tot suspiria cordis,

Nuc lætus carpis summo cum foenore fructum,

Optatam nimium, nimium fidamq; maritam,

Quam

Quam nuper meditans, habitasti semper in ipsa,
Ipsa tuis pariterq; oëlis, mentiq; recurrit,
Ceut tua Penelope, tua pars tua vita, tuum Cor.
Sic te supremus voluit ditare Jehovah
Solamen tribuens vitæ, sociumq; levamen,
Quo moles crucians curarum concidet omnis.

Tanto Sponse bono gaudere; tibi parta recurrit
Illa quies, dudum quam tu sperare solebas.
Ergo torum conscende novum, charissima tecum
Infiliat SALOMENA decus, plenissima amore,
Perstringat placidè, nive istua colla lacertis,
Et faciat concors te multâ prole parentem.

Deniq; Jova potens, summus Deus ille Deorum,
Efficiat sanctâ, vos prosperitate, beatos,
Et longum, & faustum, vobis (precor) accidat ævû.

CHRONODISTICHON.

Annum, diem, Mensem, & Pestis furentis
terminum completens.

*En tr V X Pestis ablt, Febr V l b l s q V l n t o r F a X
V t S a L V Menat l b l S T E P H A N E V i r g o D a t V r.*

Johannes Bastnerus Neosolinus
Rector Scholæ ad D. Clementis.

Aliud

Questus eras, memini, de re minime esse futurum,
Longius extra esset si tua vitiorum.

Inquis, agam, quā detur huic ratione mederi,
Et mala neū in me plura, videbo, ruant.

Quid ē torquebaris: puto jam vanescere curas,
Et jam Iubilus est, quod prius angor erat!

Vnde rei illius cita tam mutatio ē quove
Cessit onus: lātum est, quod modō triste fuit!

Adfert, rumor ait, talem Nova Nupta medelam,
Nupta, novo luctus nata fugare Viro;

Nupta, decens formā, paucis probitate secunda,
Et quod in hac carpat vix, puto, Livor habet.

Gaude Sponse, tibi talem cessisse maritam,
Languori fiet quæ medicina tuo.

Hæc tua discutiat jucundo nubila risu,
Basiq; illius gaudia mille ciant.

Hæc tibi non oneri, blando sed fiat amori,
Non lites, mites sed gerat illa dies.

Illā tori fructus (hæc voti summa) jugalis
Sæpe det, et Sponsā hac, Sponse, beatus eris.

Victorinus Moravecij Glattovinus.

Aliud.

Dum SALOMENATUIS aptatur blandula tædis
Ecquo te, vigilax MYSTA iuvabo modo?
Grandi: nempe precum: thalami vos providus author

Omnibus ex omni parte, Iehova beet,

Vivite longævi sano sub sidere: vestrum

Quo lubet unanimis flamma bicorpor eat.

Hæc vobis: quid ei, lecti qui foedera vestri.

Laudibus extollet; qui re furore premct:

Aetherei Patris vi, angustum transigat ævum,

Nec tecta illius fors fera discruciet;

Optat qui vobis bona; votum tramite recto,

Et legat, & videat; Qui secus, ille secus.

Georgius Tranosci Tefchi-
nianus.

FINIS

